

# УВАЖЛІВА АДНОСІЦА ДА СІГНАЛАЎ ДРУКУ

Змяшчэнне таго або іншага крытычнага матэрыялу ў друку яшчэ не азначае ліквідацыі выкрытых недахопаў. Толькі тады, калі грамадскія арганізацыі будуць уважліва адносіцца да крытычных сігналаў і прымаць па іх дзейсныя меры, гэтыя недахопы будуць ліквідаваны.

Прынятая VIII з'ездам партыі рэзалюцыя «Аб партыйным і савецкім друку» абавязвала асоб і ўстановы, у дзеяннях якіх гаварылася ў друку, у найкарацейшы тэрмін даць на старонках той-жа газеты дэлавое фактычнае аб'яўжэнне ці ўказаць аб выпраўленых недахопах або памылках. Справаздача аб прынятых мерах па выпраўленню ўскрытых друкам недахопаў патрэбна для інфармавання грамадскасці, якая не можа мірыцца з непаладкамі, патрабуе іх ліквідацыі.

За апошні час газета «За сталінскія кадры» надрукавала рад крытычных матэрыялаў, на якія дагэтуль грамадскія арганізацыі ўніверсітэта далі адказу. Для прыкладу возьмем нумар газеты за 22 снежня мінулага года. У артыкуле «Берагчы кожную мінуту вучэбнага часу» падвяргаюцца крытыцы дэканаты геалага-геаграфічнага і хімічнага факультэтаў за перагружанне студэнтаў лекцыямі і практычнымі заняткамі. Дэканаты гэтых факультэтаў і вучэбная частка ўніверсітэта абыйшлі маўчаннем гэтае выступленне газеты. Як паказаў нядаўна адбыўшыся сход профсаюзна-комсамольскага актыву, становіцца на гэтых факультэтах не толькі не палепшылася, але і пагоршылася.

Трэцяя старонка таго-ж нумару газеты была прысвечана абслугоўванню студэнтаў у сталовай і буфетах ўніверсітэта. Мінскі гарадскі адзелаў спецыяльна паведаміў рэдакцыі аб прынятых мерах па ліквідацыі недахопаў у рабоце студэнцкай сталовай пры фабрыцы-кухні. Але прафком ўніверсітэта і гаспадарчая частка не толькі не прыслалі ў рэдакцыю адказаў на змешчаны матэрыялы, але нават нічога не зрабілі для паляпшэння работы буфетаў, якія працуюць у інтэрнатах. Да гэтага часу буфетчыцы тт. Капытка і Сакалюўская працуюць згодна свайго пажадання, спазняюцца на работу. Па-ранейшаму раіцаў ў буфеты не завоззяцца свежыя прадукты.

Перадавы артыкул таго-ж нумару крытыкаваў недастатковае кіраўніц-

ва Вучонымі Саветамі ўніверсітэта працэсам навуковай работы. Гэтае пытанне таксама нідзе не абмяркоўвалася, між тым як у кіраўніцтве навуковай работай маюцца сур'ёзныя недахопы.

На пасяджэннях камітэта комсомола і прафкома матэрыялы газеты абмяркоўваюцца ў рэдкіх выпадках. Тое-ж трэба сказаць і аб факультэцкіх комсамольскіх бюро. Асабліва недаравальную пазіцыю заняло комсамольскае бюро філалагічнага факультэта (сакратар В. Рожын). Яно пакінула без рэагавання факт, на які ўказвала газета «За сталінскія кадры» ў артыкуле «На слізкім шляху» (№ 1 за 1955 год)—карыстанне шпаргалкамі на заліку па гісторыі славянскіх літаратур. Да гэтага часу не разбіралася персанальная справа студэнта V курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры С. Гусака, які стаў «героем» фельетона «Рыцар дамы пік і маскоўскай саракаградуснай», змешчанага ў тым-жа нумары.

Замест асуджэння паводзін Гусака аднакурснікі горача выступілі ў яго абарону. Аб якой-жа прычыновасці комсамольцаў курса і сакратара іх комсамольскага бюро З. Роўбы можа ісці гутарка?

Яшчэ горш абстаіць справа з рэагаваннем на выступленні насценных газет. Партыйныя, комсамольскія, профсаюзныя арганізацыі, органамі якіх з'яўляюцца факультэцкія газеты, занялі пазіцыю ігнаравання крытычных сігналаў насценнага друку, нічым не дапамагаюць рэдакцыйным калегіям у барацьбе за дзейнасць друкуемых матэрыялаў.

Толькі ў тым выпадку, калі ўсе грамадскія арганізацыі будуць рэагаваць на крытычныя сігналы, будзе створана абстаноўка нецярпімасці да гультаяў, парушальнікаў дысцыпліны. Толькі тады кожны адчуе, што ён знаходзіцца пад грамадскім кантролем.

Нашы грамадскія арганізацыі заўсёды павінны памятаць аб тым, што адсутнасць рэагавання на сігналы друку або рэагаванне са спазненнем патрэбна кваліфікаваць як своеасаблівыя заціскі крытыкі, як маўклівую згоду, прымірэньне з недахопамі. А заціск крытыкі з'яўляецца цяжкім злом, бо ён перашкаджае руху наперад. Таму ён павінен быць недапушчальным і недаравальным у дзейнасці нашых устаноў.

гаспадарчай часткі ўніверсітэта былі аб'яўлены падзякі рэктарата, уручаны падарункі прафкома і грашовыя прэміі мясцова.

Актыўныя ўдзельніцы мастацкай самадзейнасці былі ўзнагароджаны граматамі Беларускага рэспубліканскага Савета профсаюзаў.

У заключэнне адбыўся канцэрт мастацкай самадзейнасці.

## ВЕЧАР, ПРЫСВЕЧАНЫ МІЖНАРОДНАМУ ЖАНОЧАМУ ДНЮ

Урачыста адзначыў калектыў ўніверсітэта Міжнародны жаночы дзень.

Ва ўніверсітэце адбыўся вечар, на якім з дакладам аб Міжнародным жаночым дні выступіла кандыдат гістарычных навук М. Н. Баранова.

Пасля даклада многім выкладчыцам, аспіранткам, студэнткам-выдатніцам, работніцам адміністрацыйна-

га часткі ўніверсітэта былі аб'яўлены падзякі рэктарата, уручаны падарункі прафкома і грашовыя прэміі мясцова.

Актыўныя ўдзельніцы мастацкай самадзейнасці былі ўзнагароджаны граматамі Беларускага рэспубліканскага Савета профсаюзаў.

У заключэнне адбыўся канцэрт мастацкай самадзейнасці.

## На сумесным пасяджэнні кафедры

У Маскве закончыўся другі геаграфічны з'езд СССР, у рабоце якога прымаў ўдзел, акрамя савецкіх вучоных, вучоныя краін народнай дэмакратыі і Індыі.

Ад нашага ўніверсітэта на з'ездзе прысутнічалі дацэнты І. І. Трухан, Н. Е. Рагозін, О. Ф. Якушка.

Пасля заканчэння работы з'езда на геалага-геаграфічным факультэце

ўніверсітэта адбылося сумеснае пасяджэнне кафедраў эканамічнай і фізічнай геаграфіі, на якім дацэнты Трухан і Якушка падрабязна расказалі аб рабоце з'езда, аб значэнні з'езда для развіцця геаграфічнай навукі СССР і краін народнай дэмакратыі, адказалі на шматлікія пытанні студэнтаў, аспірантаў, выкладчыкаў.

В. ПАЎЛОВІЧ.

Пролетары ўсіх краін, еднайцеся!

# За сталінскія КАДРЫ

Орган партбюро, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 5(218)

Субота

12

сакавіка

1955 г.

Цана 20 кап.

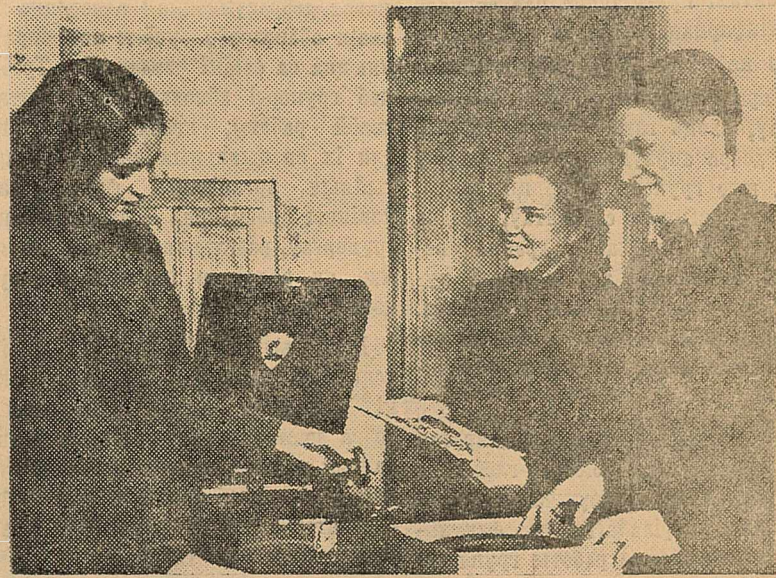
## Змагарам за ўраджаі

Студэнты юрыдычнага факультэта нашага ўніверсітэта паслалі ў падарунак комсамольцам на цалінныя землі новы патэфон і некалькі набораў пласцінак.

Цяпер на факультэце ідзе камплектаванне бібліятэчкі мастацкай і навуковай літаратуры, якая неўзабаве будзе накіравана на цалінныя землі.

На здымку: Студэнты З. Осмалоўская, Я. Ашытко і М. Касцюковіч рыхтуюць падарункі для комсамольцаў, змагаючыхся за ўраджаі.

Фото Л. Бондара.



## ВЫШЭЙ УЗРОВЕНЬ ВУЧЭБНА-ВЫХАВАЎЧАЙ РАБОТЫ!

Са схода комсамольска-профсаюзнага актыву

Днямі адбыўся сход профсаюзна-комсамольскага актыву нашага ўніверсітэта. З дакладам «Задачы вучэбна-выхаваўчай работы ўніверсітэта ў святле рашэнняў ЦК КПСС і Савета Міністраў СССР ад 30 жніўня 1954 года» выступіў на сходзе рэктар нашага ўніверсітэта прафесар К. І. Лукашоў.

Дакладчык адзначыў, што за апошнія гады савецкая вышэйшая школа, у тым ліку і наш ўніверсітэт, дабіліся значных поспехаў. Аднак патрабаванні да маладых спецыялістаў настолькі ўзраслі, што гэтыя поспехі з'яўляюцца яўна недастатковымі. Для таго, каб наша народная гаспадарка шточас атрымлівала новыя атрады поўнацэнных спецыялістаў, мы павінны павысіць узровень вучэбна-выхаваўчай работы. А недахопаў у нас яшчэ вельмі многа. Некаторыя выкладчыкі яшчэ чытаюць лекцыі на нізкім узроўні, па шпаргалках, якія былі напісаны 20 год назад. У сувязі з гэтым неабходна працягваць камплектаванне ўніверсітэта прафесарска-выкладчыцкімі кадрамі. Вядомыя зрухі ў гэтым напрамку ў нас ёсць. Так, за апошні час каля дзесяці дацэнтаў падрыхтавалі доктарскія дысертацыі. Вучоны Саветы ўніверсітэта за апошнія два гады прысудзілі ступені кандыдата навук звыш 140 выкладчыкам і аспірантам, добрая палавіна якіх засталася працаваць у нас.

— Вялікім недахопам у нашай рабоце,— сказаў далей К. І. Лукашоў,— з'яўляецца недапушчальна перагружанасць студэнтаў. Хіба гэта нармальна, калі ад іх патрабуюць прапрацоўваць за 2—3 дні да 20 першакорніц? Мы павінны значна скараціць асобныя курсы за кошт ліквідавання дэталізацыі і дубліравання. У сувязі з гэтым будзе праведзена значная работа па ўзбуйненню кафедраў і спецыялізацый. Нашым ву-

чоным трэба пераглядзець курсы, якія яны чытаюць, а таксама прыняць актыўны ўдзел у стварэнні стабільных падручнікаў.

Затым дакладчык спыніўся на пытаннях вучобы і дысцыпліны студэнтаў. Вынікі зімовай сесіі з'яўляюцца ў цэлым здавальняючымі. Але мы не павінны забываць аб тым, што 181 студэнт атрымаў на экзаменах здавальняючы адзнакі, а 74—нездавальняючы. Па-ранейшаму ў нас вельмі высокая колькасць пропускаў лекцый. Так, толькі за люты было прапушчана без уважлівых прычын 481 гадзіна і па ўважлівых—звыш 5 тысяч гадзін заняткаў. У першы-ж дзень заняткаў другога семестра адсутнічала на лекцыях 139 студэнтаў юрыдычнага факультэта і 82 філалагічнага. Гэта сведчыць аб тым, што камітэт комсомола і прафком ўніверсітэта недастаткова займаюцца выхаваўчай работай. Аб гэтым гавораць і шматлікія факты недастойных паводзін асобных комсамольцаў у быту. Вакол такіх парушальнікаў дысцыпліны, як Дыкаў, Жалвакоў, Нядзведскі, Тузін, патрэбна стварыць нецярпімую грамадскую думку. Мы павінны звяртаць больш увагі на так званыя «дробязі» культуры, у якіх праяўляецца маральны воблік комсамольца.

Выступіўшы ў спрэчках студэнты ўскрылі шэраг недахопаў у вучэбна-выхаваўчай рабоце сярод студэнтаў. Студэнты Мельнік (IV курс гістарычнага факультэта) і Шушкевіч (IV курс фізмата) гаварылі аб тым, што студэнтам чытаецца многа прадметаў, якія непасрэдна не звязаны з будучай практычнай дзейнасцю. Сюды можна аднесці курсы па тэорыі хістаніяў і квантавай механіцы (аддзяленне фізікі), курсы савецкай і зарубежнай літаратуры, якія чытаюцца на гісфаку ў вельмі скорма-

ным выглядзе. У той-жа час студэнты аддзялення фізікі не маюць элементарных тэхнічных навыкаў. Аб адарванасці выкладання ад запатрабаванняў жыцця гаварыў тав. Сталыроў (IV курс біёлага-глебавага факультэта).

— Трэба пераглядзець пытанне аб спецыялізацыі біёлагаў,— сказаў ён,— бо раздзяленне на батанікаў і заалягаў нічога нам не дасць. У будучым нам давядзецца выкладаць у школе і батаніку і заалягію. Двухтыднёвай практыкі нам недастаткова. Многія выпускнікі не ведаюць нават, як працаваць на прышкольным участку, як зрабіць прывіўку або пасадку дрэва.

Многія з выступаўшых гаварылі аб тым, што ў нізкай дысцыпліне студэнтаў вінаваты і выкладчыкі, якія ўхіліліся ад сваёй работы. Так, на хімічным факультэце палітфармацыі праводзяцца цяпер 1—2 разы ў месяц.

Сапраўднаму збліжэнню студэнтаў перашкаджае і тое, што на курсах вельмі рэдка праходзяць вечары адпачынку. Аб гэтым гаварылі тт. Рудакоўскі, Паляшчук, Мальдзі і другія.

Ва ўніверсітэце вельмі дрэнна абстаіць справа з заахвочваннем выдатнікаў.

Напрыклад, Ганчарэнка прывітае такі абуральны факт: студэнты фізмата ўжо трэці год не могуць дабіцца ў гаспадарчай частцы, каб факультэту зрабілі стэнд для фотатрыны выдатнікаў.

Удзельнікі сходу прынялі рашэнне, накіраванае на ліквідацыю выдзеленых недахопаў у вучэбна-выхаваўчай рабоце.

М. АДАМАЎ

## ПАРТЫНАЕ ЖЫЦЦЁ

## Паляпшаць палітыка-выхаваўчую работу сярод студэнтаў

Партыйнае бюро ўніверсітэта днём разгледзела пытанне аб стане палітыка-выхаваўчай работы ў студэнцкіх групах філалагічнага і юрыдычнага факультэтаў.

У сваіх справах т. Науменка і Будаўніка адзначылі, што выхаваўчая работа сярод студэнтаў яшчэ не носіць матанакіраванага характару, не ўплывае на ўсе бакі вучобы і жыцця студэнтаў. Так, са студэнтамі праводзіцца час ад часу палітінфармацыі. Але да гэтага часу яшчэ не наладжана работа групавых арганізацый з ліку выкладчыкаў, хоць гэты метаў павінен сябе добра апраўдваць. У выніку таго, што групоргі не цікавяцца, як след, жыццём студэнтаў, рэдка бываюць у інтэрнатах, дрэнна ведаюць прычыны адставання ў вучобе таго або іншага студэнта, маюць месца значныя пропускі заняткаў, амаральныя ўчынкы студэнтаў.

Выступішы ў спрэчках сакратар партыйнага бюро біёлага-глебавага факультэта тав. Андрушчанка адзначыў, што на філалагічным факультэце абмеркаванне работы групавых арганізацый не праводзіцца, яны дрэнна ведаюць свае задачы, а некаторыя з іх нават і не прыступалі да работы. Тав. Андрушчанка лічыць няправільным, што ў якасці групоргаў замацоўвалі аспірантаў, якія яшчэ не маюць неабходнага вопыту ў рабоце са студэнтамі і таму дрэнна спраўляюцца са сваімі задачамі.

Рэктар ўніверсітэта прафесар т. Лукашоў паведаміў членам партыйнага бюро, што ўсё яшчэ маюць месца значныя пропускі заняткаў студэнтамі. Так, напрыклад, 11 лютага на заняткі не з'явілася 82 студэнты з філалагічнага факультэта, 139—з юрыдычнага, шмат—з хімічнага факультэта і г. д. Ёсць яшчэ выпадкі хуліганства, дрэнных адносін да дзяржаўнай маёмасці.

Палітыка-выхаваўчая работа павінна быць накіравана не толькі на правядзенне палітінфармацыі, яе неабходна будаваць больш шырока, выхоўваць культуру студэнтаў, прывіваць правільны сацыялістычнага агульнажыцця.

Рад думаў аб дзейнасці выкладчыка, як выхавацеля, выказаў дацэнт т. Рудзіцкі. Ён гаварыў аб тым, што асобныя групоргі, якія нават добрасумленна адносяцца да сваіх абавязкаў, усё-ж не спраўляюцца са сваімі задачамі. Трэба, каб групоргі абменьваліся вопытам сваёй работы, неабходна чытаць для іх спецыяльныя лекцыі. Партыйныя арганізацыі факультэта павінны рэгулярна заслухоўваць групоргаў, разгледжаць гэты абавязак, як асноўнае партыйнае даручэнне.

Прафесар тав. Душчыцкі ўдзяліў асноўную ўвагу ў сваім выступленні пытанню быту. Адсутнасць добра пастаўленай палітыка-выхаваўчай работы прыводзіць да таго, што ёсць яшчэ факты хуліганства, студэнты ходзяць па калідорах ўніверсітэта ў галаўных уборах, кураць у аўдыторыях. Нават у тых выпадках, калі студэнта за яго амаральныя паводзіны трэба выключыць з ўніверсітэта, яму даюць спажанне і пакадаюць ва ўніверсітэце, а гэта адмоўна дзейнічае на калектыў.

У спрэчках выступілі таксама тт. Шнейрсон, Павецеў, Шкляр, Салун, а таксама сакратар партбюро тав. Ігнаценка. Ён адзначыў, што партыйныя арганізацыі факультэтаў недастаткова займаюцца дзейнасцю групоргаў, не прымаюць дзейных мер па наладжванню палітыка-выхаваўчай работы.

У сваім рашэнні партыйнае бюро ўніверсітэта намяцла рад мерапрыемстваў, накіраваных на паляпшэнне масава-палітычнай і культурнай работы сярод студэнтаў.

## ПРАЦУЕМ НАД КУРСАВЫМІ РАБОТАМІ

Блізкіца тэрмін здачы курсавых работ. Напісаць і абараніць іх ў тэрмін—справа вялікай важнасці.

Як жа абстаіць справа з гэтым у студэнтаў III курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры?

Палова трэцякурнікаў піша семінарскія і курсавыя работы на мове пад кіраўніцтвам выкладчыка М. І. Жыркевіча і палова—на літаратуры пад кіраўніцтвам О. В. Казловай.

Трэба адзначыць, што большасць студэнтаў ужо паспяхова напісала семінарскія работы. Да іх ліку можна аднесці Л. Ларычэву, С. Кліменценка, Л. Гурыну, А. Рагулю, А. Іваноўскую і другіх. Гэта дае падставу думаць, што і курсавыя работы гэтымі студэнтамі будуць напісаны добра і ў тэрмін, бо семінарская работа ўваходзіць састаўной часткай у курсавую.

Асабліва добра абстаіць справы з семінарскімі заняткамі і працай над курсавымі работамі ў мовазнаўцаў, дзе кіраўніком з'яўляецца М. І. Жыркевіч. Пад яго непасрэдным наглядам студэнты прачыталі амаль усю рэкамендаваную асноўную і дапаможную літаратуру.

Гэта з'яўляецца сведчаннем таго, што ўсе студэнты з напісаннем курсавых спраўца, што работы будуць напісаны імі і здадзены ў вызначаны тэрмін.

Е. ШУЛЕЙКА,  
студэнтка III курса.

## ПАСЯДЖЭННЕ ГУРТКА ГЕАГРАФІ

Адбылося пасяджэнне гуртка эканамічнай геаграфіі.

Студэнт II курса С. Зайко зрабіў цікавы даклад на тэму «Міжлэндніковы адкладанні ў ваколіцах вёскі Муравы».

Даклад на тэму «Драпежніцкае выкарыстанне прыродных рэсурсаў у капіталістычных краінах» зрабіла студэнтка Г. Марцынкевіч (II курс).

Члены гуртка з цікавасцю праслухалі і абмеркавалі гэты даклад. П. УЛАДЗІМІРАЎ.



На другім курсе біёлага-глебавага факультэта праводзяцца практычныя заняткі па батаніцы.  
На здымку: Студэнткі Людміла Калента і Наташа Гапонцава вучаюць бульбу папаратніка.

Фото Л. Бондара.

## Актывізаваць дзейнасць СНТ

Вынікі першай паловы навучальнага года сведчаць аб трывожным становішчы навукова-даследчай студэнцкай работы на некаторых факультэтах.

На гістарычным факультэце за ўвесь час з пачатку навучальнага года ў 11 існуючых гуртках зроблена ўсяго 5 дакладаў. Мала таго, з 5 гурткоў па гісторыі СССР (загадчык кафедры дацэнт тав. Абецэдарскі) толькі ў адным распаўсюджана тэматыка (і то часткова). Гэта сведчыць аб тым, што кафедры і грамадскія арганізацыі гістарычнага факультэта ўпусцілі з поля зроку навукова-даследчую работу студэнтаў і зусім ухіліліся ад кіраўніцтва ёю.

Вельмі дрэнна працуюць і многія гурткі на філалагічным факультэце. У гуртках савецкай літаратуры (кіраўнік тав. Багалюбава), беларускай літаратуры (кіраўнік дацэнт тав. Пшыркоў), гуртку па вывучэнню мовы пісьменнікаў-класікаў (кіраўнік дацэнт тав. Бірала), гуртку па вывучэнню мовы савецкіх пісьменнікаў (кіраўнік дацэнт тав. Касоўскі) зроблена па аднаму дакладу або і зусім ніводнага.

Менш за ўсё прычынай такога становішча з'яўляецца неактыўнасць студэнтаў. Вопыт паказвае, што студэнты з запалам і вялікай цікавасцю прымаюць удзел у тых гуртках, кіраўнікі якіх здолелі зрабіць работу ў іх сапраўды цікавай. Да ліку такіх гурткоў трэба аднесці гурток зарубешнай літаратуры (кіраўнік дацэнт тав. Фактаровіч) і гурток рускай літаратуры (кіраўнік дацэнт тав. Куляшоў).

Перад навукова-даследчымі гурткамі стаяць важныя і адказныя задачы. У сярэдзіне красавіка адбудзецца 11-я студэнцкая навуковая канферэнцыя, прысвечаная вынікам навукова-даследчай работы за 1954 год. Ужо да пачатку красавіка лепшыя даклады студэнтаў, выдзеленыя на канферэнцыю, павінны быць абмеркаваны на гуртках, адрацэнзаваны навуковымі кіраўнікамі і аформлены. Гэта патрабуе ад кафедраў, Саветаў СНТ, комсамольскіх і профсаюзных арганізацый факультэтаў значна большай увагі да навукова-даследчай работы студэнтаў.

В. НЯДЗЕЛЬКА,  
старшыня СНТ ўніверсітэта.

## НАША НІНА

Пасля прыезду ва ўніверсітэт Ніна Терпігор'ева адчувала сябе спачатку вельмі адзінока. Так і хацелася вярнуцца да бацькоў, сустрэцца з сяброўкамі па педвучылішчу, прайсціся па вуліцах і скверах Мозыра. І яна рашыла ў першы-ж дзень напісаць дамоў доўгае-доўгае пісьмо...

— Можна ў вас пазычыць аўтаручку?—зайшоўшы ў суседні пакой, напрасіла Ніна ў незнаёмай стройнай дзяўчыны.

— Калі ласка. Нябось, засумаваці на сваіх? Нічога, заўтра пойдзем на заняткі—усё пройдзе.

— А вы на які факультэт паступілі?

— На аддзяленне фізікі.

— О, тады мы аднакурсніцы. Давайце знаёміцца. Мяне завуць Нінай.

— Дуся...

Так Ніна Терпігор'ева пачала дружыць з Дусяй Сычовай. Іх зблізілі аднолькавыя погляды на жыццё, на літаратуру, на мастацтва. Настойлівая і шчырая Ніна хутка стала карыстацца любоўю і павагай сярод аднакурснікаў. Яны выбралі яе ў комсамольскае бюро аддзялення. І Терпігор'ева апраўдала іх давер'е. Калі восенню мінула года сту-

дэнты II курса аддзялення фізікі выехалі ў калгас, каб дапамагчы хлебаробам ва ўборцы бульбы, Терпігор'ева аказалася, як заўсёды, ў цэнтры групы.

— Мы павінны паказаць калгаснікам прыклад не толькі ў дысцыпліне, але і ў наводзінах, акуртанасці,—гаварыла тады Ніна. І словы ў яе не разыходзіліся са справай. Днём яна абганяла на рабоце выскоковых жанчын, а вечарам з сяброўкамі мыла старэнькай гаспадыні надлогу, дапамагала дружкаленіку Паўліку рашыць незразумелую задачу. А калі згучаўся змрок, дзяўчаты выходзілі на вуліцу, каб трывожыць цішыню задумлівай песняй. Часамі студэнты арганізавалі ў калгасным клубе танцы—і Ніна першая выходзіла ў круг, заахвочвала нерашучых трактарыстаў.

— Засталася-б такая ў нас,—шапталі яны, пазіраючы на яе паружавелыя ад хуткага танца шчокі і туга запалеценныя косы.

— А што вы думаеце—і застануся,—жартавала Ніна, пачуўшы гэтыя словы.—Пачакайце толькі: закончу ўніверсітэт—і прыеду да вас выкладаць фізіку...

— Шчаслівая ты, Ніна,—сказала аднойчы Дуся, калі сяброўкі, вярнуўшыся з вечарынкай, леглі спаць на

гары.—Любяць цябе калгаснікі. Толькі вось не разумею, навошта табе так настойваць, каб мы раней за ўсіх выходзілі на работу і пасля другіх вярталіся. Хіба студэнтам больш трэба, чым калгаснікам?

— І гэта гаворыш ты, прафорг курса! Не думала, што ў цябе—абы дзень да вечара.

— Думаць, як сабе хочаш. Толькі я перад другімі выдзірацца не стану,—абразілася Дуся і, адварнуўшыся да сцяны, хутка заснула. А Ніна доўга ляжала з адкрытымі вачыма, пазіраючы цераз адтуліну ў страсе на мігаючую зорку.

— Няўжо гэта канец дружбы?—думала яна.—Не, трэба адкрыта пагаварыць з ёй аб усім гэтым.

Пасля шчырай размовы Дуся зразумела сваю памылку. Пасля гэтага іх дружба стала яшчэ мацнейшай. І хаця Ніна і надалей жага сяброўцы праўду ў вочы, Дуся не крыўдзіцца: сапраўдныя таварышы заўсёды гавораць, што думаюць.

30 студзеня мінула года ў памяці Ніны застанеца назаўсёды. У гэты дзень здзейснілася яе запаветная мара: партыйны сход ўніверсітэта прыняў Терпігор'еву ў рады члены КНС.

— Нарадзілася я ў сям'і настаўніка,—расказвала Ніна сваю кароткую, але змястоўную аўтабіяграфію.—Калі пачалася вайна, бацька

пайшоў на фронт, а я з мамай—у лес, да партызан. Пасля вызвалення на «выдатна» закончыла Мозырскае педвучылішча, дзе была сакратаром комсамольскай арганізацыі. Там я стала кандыдатам у члены партыі.

Услед за Нінай слова ўзяў выдатнік вучобы, старэйшы яе таварыш І. Зяцкоў:

— Я ведаю Терпігор'еву, яе сур'ёзную і настойлівую студэнтку. Вучыцца яна на «выдатна» і «добра». Думаю, што таварыш Терпігор'ева варта таго, каб яе прыняць у члены КНС.

А праз некалькі дзён Ніна гутарыла ў Ленінскім райкоме партыі з сакратаром тав. Глазковым, які сам закончыў у свой час фізват.

— Дык чым тлумачацца магнітныя ўласцівасці цел?—нечакана спытаўся ён.

І Ніна, крыху збіваючыся, пачала адказваць. Пасля размова перайшла на інтэгралы, на пытанні электрычнасці, на міжнародныя праблемы.

— Жадаю вам паспяхова здаць сесію,—паціснуў сакратар на развітанне руку Терпігор'евай. Яна пастаралася выканаць гэты наказ. Два экзамены здадзены ёю на «выдатна», адзін—на «добра».

Робчы дзень Ніны нагружан да адказу. Яна не прапускае ні адной лекцыі, пасля заняткаў многа часу

дадае грамадскай рабоце. У вольныя гадзіны Терпігор'ева развучвае разам са струнным аркестрам новыя мелодыі, ідзе з Дусяй на каток або знаёміцца з новымі творами савецкіх пісьменнікаў. Што-б ні здаралася, Ніна прымушае сябе кожны дзень прачытаць хаця-б некалькі старонак падручніка, прагледзець свежыя нумары газет. А позна вечарам, калі ўсе жыхары 67 пакоя корпуса «Б» збіраюцца разам, разгараюцца доўгія дыскусіі аб новых кінофільмах, аб навінках літаратуры. Часта пачынаюцца спрэчкі аб будучай прафесіі.

— Што можа быць цікавейшага, чым праца фізіка,—адказвае Ніна на контраргументы будучага гісторыка Валі Казлоўскай.—Мы часта праходзім міма з'яў прыроды і не ўмеем іх растлумачыць. А хіба не высокародна прывіваць вучням любоў да гэтай важнай навукі? Я, здаецца, уклала-б усю душу ў сваё выкладанне...

Калі Ніна на хвілінку вышла з пакоя, Дуся ўрачыста паведаміла: — Таварышы! Хутка Міжнародны жаночы дзень. Мы павінны купіць нашай Ніне які-небудзь падарунак. Давайце параімся.

— Правільна!—згадзілася Нэла Наточый.—А заадно абмяркуем, як нам усім пакоем адзначыць 21 сакавіка—яе дзень нараджэння.

А. МАЛЬДЗІС,

## Не ўсё добра на гістфаку

Звонкія галасы абарвала доўгая трэль званка. Калідор апусцеў, і толькі з-за дзвярэй яшчэ глуха даносіцца шум. Але вось разышліся выкладчыкі па аўдыторыях, і адразу стала ціха.

Аўдыторыя № 5. Тут ідуць семінарскія заняткі па асновах марксізма-ленінізма ў студэнтаў трэцяй групы II курса. Не паспеў тав. Пузікаў прачытаць першае пытанне, як паднялося некалькі рук.

— У гонар жаночага дня дадзім слова дзяўчатам, — жартуе выкладчык. — Калі ласка, Дружыніна.

Спакойна, падрабязна расказвае студэнтка аб XVIII з'ездзе партыі, аб дакладзе І. В. Сталіна. З папраўкамі і дапаўненнямі выступаюць Каспіровіч, Храбры і другія. Добрыя адказы выступаючых, актыўнасць усёй групы сведчаць, што група прышла на семінарскія заняткі добра падрыхтаванай.

Многа на гістарычным факультэце добрых груп, многа працалюбівых дысцыплінаваных студэнтаў, якія сваімі паводзінамі даюць прыклад другім. Але сярод студэнтаў-гісторыкаў ёсць і парушальнікі дысцыпліны.

Вось па калідоры блукае студэнтка III курса А. Ізюмава. Яна, як заўсёды, спазнілася на заняткі. У буфэце за шклянкай кісялю сядзіць староста гэтага-ж курса А. Лопан. Гэта ў той час, калі выкладчык даўно зайшоў у аўдыторыю і чытае лекцыю па палітэканоміі.

2 сакавіка. III курс. Лекцыя па гісторыі СССР. Большасць былых студэнтаў філасофскага аддзялення рыхтуецца да экзаменаў па археалогіі. А. Клімава ў гэты час у асяроддзі студэнтаў Пугачова, Дарты і другіх разглядае фатаграфіі. Калі пачынаецца лекцыя па палітэканоміі, Г. Герасіменка вырашае падсілкавацца. На адным з задніх радоў ён апетытна ўмінае бутэроброд з маслам. Закончыўшы гэты прыёмны занятак, ён пачынае вельмі важную размову з суседкай: як яму спадабацца дзяўчатам? На суседнім раду прыцягвае ўвагу А. Пераплётчык. Яна старанна прыводзіць у парадак зав'язку сваёй сяброўцы Пужанковай. Мімавольна задумваецца: хто-ж тут сдухае выкладчыка?

Многія студэнты курса прапускаюць заняткі. Так, 2 сакавіка на першай лекцыі былі ўсе, на другой—адсутнічала трое, а на апошняй—адсутнічала ўжо 22 студэнты, сярод якіх, як заўжды, былі Г. Герасіменка, І. Казырыцкі, О. Каробкіна, Г. Журава, І. Жыркевіч і другія.

Чэмпіёнам па недысцыплінаванасці на курсе можна назваць З. Андрэеўскую, якая прапусціла без уважлівых прычын 14 гадзін заняткаў за 20 дзён лютага. Пераплётчык за гэты-ж час прапусціла 8 гадзін.

На IV курсе ёсць студэнт С. Абраменка, які часта адсутнічаў на за-



нятках у першым семестры. Ён гэта тлумачыць тым, што яму быццам-бы дэкан дазволіў вольнае наведванне лекцый. Усе ведалі, што гэта яўны абсурд, але ніякіх мер да гэтага парушальніка дысцыпліны не прымалі. Цяпер Абраменка таксама рэдка бывае на лекцыях. Напрыклад, 3 і 4 сакавіка на занятках яго зусім не было. Дарэчы, і паспяховасць у яго далёка не бліскучая.

Не лепш паводзіны і ў студэнта гэтага-ж курса Іванова. У мінулым семестры рабочы тыдзень у яго склаўся з 5 дзён. Цяпер, праўда, гэты тыдзень стаў шасцідзённым, але зараз Іванову значна пакароўвае рабочы дзень.

На першы погляд—усё гэта дробязі. Але гэтыя дробязі вядуць да сур'ёзных парушэнняў вучэбнай дысцыпліны і адбіваюцца на паспяховасці. Якая, напрыклад, будзе паспяховасць на факультэце, калі на ім у лютым прапунчана без уважлівых прычын 335 гадзін лекцый? Асабліва вызначыўся прапусамі III курс (163 гадзіны). Не на многа адстаў ад яго і II курс (130 гадзін).

Не вядзе рашучай барацьбы з парушальнікамі вучэбнай дысцыпліны комсамольская арганізацыя факультэта.

4 сакавіка адбыўся агульны комсамольскі сход факультэта. Але і ён быў праведзены на нізкім узроўні. У асноўным выступалі сакратары і члены комсамольскіх бюро. Самі радыёвы комсамольцы не ўскрылі фактаў парушэння дысцыпліны.

Мала ўвагі вучэбна-выхаваўчай рабоце ўдзяляе і дэканат. Сам дэкан факультэта А. І. Сідарэнка ні разу не прысутнічаў на комсамольскіх сходах. Дрэнна адносяцца да сваіх абавязкаў замацаваныя за III і IV курсамі выкладчыкі Г. М. Лівшыц і Ф. М. Нячай.

Многія сцвярджаюць, што на гістфаку цяжкія ўмовы для вучобы. Няма часу і няма дзе праводзіць сходы і іншыя мерапрыемствы. Доля праўды тут ёсць. Але гэта зусім не здымае адказнасці за парушэнні дысцыпліны, а яшчэ больш абавязвае ўзмацніць выхаваўчую работу на факультэце.

**Е. ЛЕОНЦЕУ.**

Малюнкі **А. КІРАНЕНА.**

## НАЛАДЗІЦЬ РАБОТУ ДТСААФ

Універсітэцкая арганізацыя ДТСААФ з'яўляецца адной з масавых арганізацый. Толькі да канца справадзанага перыяду ў ёй налічвалася звыш 3100 членаў. За палову гэтага навуцальнага года лік членаў ДТСААФ яшчэ больш узрос. У арганізацыі працуюць такія гурткі, як стралковы, парашутны, аўтамабільны, фотатурок і рад абаронных гурткоў.

Звыш чатырохсот чалавек займаецца ў стралковых гуртках. Трэба адзначыць, што за час свайго існавання стралковая секцыя дабілася значных поспехаў. Толькі да канца мінулага года налічвалася 247 студэнтаў-разраднікаў па стралковаму спорту.

Шырокія мерапрыемствы намячаюцца ў парашутным гуртку. У канцы лютага будзе праведзена сустрэча першакурснікаў з лётчыкамі-інструктарам, парашуцістам, рэкардсменам Савецкага Саюза Міхаілам Шапавым. Упершыню ў гісторыі не толькі нашага ўніверсітэта, але і

наогул універсітэтаў краіны, намячаецца правядзенне ўнутрыўніверсітэцкіх спаборніцтваў па парашутнаму спорту, у якіх прымуць удзел спартсмены 3-га разраду. У снежні 1954 года 19 членаў наветранай секцыі здалі залік і атрымалі права парашуціста-укладчыка. Добра працуюць факультэцкія фотатурткі.

Сучаснае міжнароднае становішча патрабуе ад нашай моладзі, каб яна была моцнай, смелай і загартаванай. Гэта павінен ўлічваць у сваёй рабоце камітэт ДТСААФ (старшыня тав. Барысевіч). Абавязак кіруючых членаў ДТСААФ—зрабіць арганізацыю найбольш масавай, прыцягнуць кожнага студэнта да ўдзелу ў тым або іншым гуртку. Рост членаў ДТСААФ у нас назіраецца, але гэта яўна марудны рост. Вразумела, тут віна не толькі камітэта ДТСААФ. Часам у тым ці іншым гуртку жадаюць займацца, напрыклад, 100 чалавек, а прымаюць у гурток толькі 30. Бываюць і іншыя прычыны. Справядліва скардзіцца кіраўнікі

стралковай секцыі: многа жадаючых займацца, ды цір малы. І гэта ўжо працягваецца з году ў год. А аб стралковым спорце патрэбна было-б падумаць сур'ёзна, бо многія факты выяўляюць дрэнную падрыхтоўку спартсменаў-стралкоў.

У дрэнных умовах даводзіцца праводзіць заняткі членам наветранай секцыі. У парашуцістаў здаўна адна і тая-ж скарга: няма памяшкання. Але з гэтым ужо звякліся ўсе, і парашуцісты займаюцца ў калідоры. У многім тут вінаваты і Рэспубліканскі камітэт ДТСААФ. Прайшло больш года з таго часу, калі павінен была быць пабудавана парашутная вышка, але па прычыне аб'яжавых адносін да гэтага з боку Рэспубліканскага камітэта, будаўніцтва яе не пачата яшчэ і зараз. Па такой-жа прычыне ў мінулым годзе было сарвана такое добрае і важнае мерапрыемства, як пералёт на самалёце па маршруту Мінск—Харкаў, прысвечаны 300-годдзю ўз'яднання Украіны з Расіяй. У спартсменаў-парашуцістаў няма дастатковай колькасці літаратуры

на гэтаму віду спорта. І нікога гэта не турбуе. Да гэтага часу не арганізаваны радыёгурток, хаця ёсць маса жадаючых вывучаць радыётэхніку, ёсць для гэтага і ўмовы, ёсць людзі, якія маглі-б весці гэты гурток. Члены аўтагуртка даўно ўжо павінны пачаць практыку па ваджэнню аўтамабіля. Але ў гуртку няма бензіну, а адміністрацыйна-гаспадарчая частка аб гэтым не клапаціцца.

Не цікавіцца справамі ДТСААФ і камітэт комсамола. Адказы за работу ДТСААФ ад камітэта комсамола тав. Бадзій не бывае на пасяджэннях камітэта ДТСААФ і наогул, па традыцыі, не цікавіцца праводзімымі мерапрыемствамі.

Нягледзячы на поспехі, якія маюцца ў рабоце ДТСААФ, трэба звярнуць самую сур'ёзную ўвагу на недахопы, перашкаджаючы ўзняць работу на больш высокі ўзровень. Універсітэцкім кіраўнікам і ў першую чаргу камітэту комсамола трэба сур'ёзна зацікавіцца ўдзелам нашых студэнтаў у гэтай масавай арганізацыі.

**М. ВАЦІС.**

## ФЕЛЬЕТОН

### КАНЦЭРТ

«Я здесь, Инезилья,  
Стою под окном».  
(А. С. Пушкин).

Пасля таго, як выпілі па трэцяй, здзіўлены выкладчыкі і студэнты. Усціновічу, студэнту філалагічнага факультэта ўніверсітэта, неадкладна захацелася пабачыць яе, сваю каханую.

— Ідзем, сябра!—крыкнуў ён ужо задрамаўшаму Курчэўскаму, свайму аднакурсніку.—Сёння вяршаецца мой лёс!

Спятыхаючыся і падаючы, яны пацягнуліся заснежанымі вуліцамі горада ў педагагічны інстытут.

— Хлопцы, назад!—рашуча заявіў швейцар, адразу вызначыўшы, што мае справу з людзьмі «пад градусам». У тую-ж хвіліну гукнуў на дапамогу прыбіральшчыц цёцю Маню і цёцю Таню, спадзяючыся агульнымі намаганнямі затрымаць буянаў.

Але ці магла доўга супраціўляцца гэтая слабая «застава» адчайнаму націску двух «смельчак», якія былі натхнёны высокароднай мэтай—пабачыць яе? У хуткім часе цёці Маня і Таня засталіся заду. Усціновіч і Курчэўскі, паспяхова развіваючы наступ, ужо маневравалі шырокімі дарогамі калідораў. Перад вачыма мільгацелі дзверы аўдыторый. За адной з іх, мабыць, сядзіць яна. Але як здагадацца: дзе?

— Паслухай, сябра!—прапанавалі Курчэўскі, успомніўшы старажытны іспанскі звычай.—Давай заспяваем серэнаду...

І яны заспявалі. Захлопалі дзверы аўдыторыі, у калідор выбягалі

А яны спявалі. Ангельскія галасы срываючых пачуў нават праз абіттыя скурай дзверы дырэктар інстытута. Адарваўшыся ад неадкладных спраў, ён наляўся і вышаў у калідор.

А яны ўсё спявалі. Спявалі нават тады, калі іх велілі ўзялі пад рукі і вялі па калідоры. Спявалі, седзячы ў снежным сумёце каля параднага ганку інстытута, пасля таго, як іх выставілі за дзверы, спявалі па дарозе ў родныя пенаты—ўніверсітэт, спявалі і ва ўніверсітэце. Толькі песня згубіла жыццёрадасны тон, і ў ёй зазвінеў шчыры смутак, перадаючы пакуты непадзеленага пачуцця...

А ў гэты час у педінстытэце цёця Маня і цёця Таня, падмятаючы поле бою, знайшлі ў кутку канспекты па рускай літаратуры. Паводле іх удалося ўстанавіць прозвішчы доблесных герояў. Не будучы злопамятлівымі, педінстытэцкі перадалі гэтыя канспекты ў вучэбную частку ўніверсітэта для звароту іх пацярпелым. Пры гэтым яны выразілі ўпаўненасць, што Усціновіч і Курчэўскі калі і будуць у далейшым спяваць у сценах педінстытэта, то толькі са сцэны клуба, як прадстаўнікі мастацкай самадзейнасці ўніверсітэта. Тады, вразумела, і цёця Маня і цёця Таня праводзяць іх інакш—апладысменамі, а не пшвабрай.

**А. СТУМЕНЧЫК.**

## ПА СЛЯДАХ НАШЫХ ВЫСТУПЛЕННЯЎ

### „ШЛЯХ ДАРМАЕДА“

У фельетоне пад такім загаловам («За сталінскія кадры», № 3) гаварылася аб студэце П курса юрыдычнага факультэта Патры Якаўлевічу Чопараве, які скончыў філалагічны факультэт нашага ўніверсітэта, але ўтаіў гэты факт і паступіў у юрыдычны інстытут, каб не ехаць на работу. Вучэбная частка ўніверсітэта паведала, што факты, указаны ў фельетоне, ад-

павядаюць сапраўднасці. На падставе рэзальцы прарэктара па вучэбнай частцы рэктарат ўніверсітэта пастанаўіў выключыць П. Чопараву з ўніверсітэта.

### „ВУЧЭБНЫЯ ФІЛЬМЫ — СТУДЭНТАМ“

У трэцім нумары нашай газеты пад такім загаловам быў змешчаны артыкул, дзе ўказвалася на недастатковую ўвагу з боку нашай вучэбнай часткі да дэманстрацыі навукова-папулярных кінофільмаў сярод студэнтаў. У адказ на гэта начальнік вучэбнай часткі тав. Гуцаў паведаміў, што ў новым семестры работа клубнай кіноўстаноўкі будзе значна палепшана. Кінофільмы будуць паказвацца для ўсіх факультэтаў, прычым у клубе будзе штодзённа дэманстравацца той або іншы фільм.

Загадыкам кафедры дадзены ўказанні выбраць па каталагу патрэбныя фільмы і падаць у вучэбную частку заяўкі на новы семестр.

У сувязі з гэтым пашыраецца памяшканне клуба, абсталявана таксама новая стацыянарная кіноўстаноўка. У клубе ўстанаўліваецца вузкаплёначная ўстаноўка для дэманстрацыі фільмаў у час лекцый. Дзве новыя вузкаплёначныя ўстаноўкі перададзены на фізіка-матэматычны і гістарычны факультэты. Для дастаўкі кінокарцін выдзелена спецыяльная аўтамашина.

### НЕКАТОРЫЯ ВЫНІКІ МІНУЛАЙ СЕСІІ

Вынікі зімовай экзаменацыйнай сесіі паказваюць, што комсамольская арганізацыя хімічнага факультэта ў цэлым справілася з выкананнем пастаўленых перад ёю задач.

З 268 комсамольцаў на «выдатна» здала ўсе экзамены 120 чалавек, на «добра» і «выдатна» — 134 і толькі 6 чалавек атрымалі здавальняючы адзнакі па асобных прадметах. Факультэт па паспяховасці стаў лепшым па універсітэце.

Гэтыя вынікі сведчаць аб тым, што пераважная маса комсамольцаў сур'ёзна аднеслася да авалодвання ведамі. Так, на V курсе з 50 студэнтаў здала на «выдатна» экзамены 27 чалавек і на «выдатна» і «добра» — 23; на III курсе з 48 студэнтаў здала экзамены на «выдатна» 18 чалавек.

Глыбокімі адказамі ў час экзаменаў па ўсіх прадметах парадвалі нас В. Цікавы, В. Лаўрык (V курс), Г. Арцюшэўскі (IV курс), М. Гурэвіч, І. Цякроўскі, М. Дарашкевіч (II курс), Э. Петрашкевіч, Н. Давыдава, А. Кавалёва, І. Кірычэнка (I курс) і многія другія.

Аднак было-б няправільна не бачыць за гэтым надзвычайна высокімі сесіі і сур'ёзных неадхопаў у рабоце комсамольскай арганізацыі факультэта і комсамольскіх груп. У час экзаменаў слабыя веды праявілі 9 студэнтаў, з якіх 6 — комсамольцы. Недобрасумленна аднеслася да вучобы студэнтка I курса І. Пыж, якая атрымала ў час экзаменаў пасярэднія адзнакі па неарга-

нічнай хіміі і вышэйшай матэматыцы. Трэба адзначыць, што І. Пыж закончыла сярэднюю школу з залатым медалем і, як бачна з вынікаў першай для яе сесіі, не апраўдала ўзнагароды. А. Гарпавая, Л. Калупанавая, М. Пацеева, С. Марудзіна (II курс) і І. Рудакоўская (III курс) таксама закончылі сесію з пасярэднімі адзнакамі. Гэтыя студэнты не рыхтаваліся да сесіі на працягу ўсяго семестра. Адсюль і выцякаюць такія сумныя вынікі.

Сесія яшчэ раз падтвердзіла, што толькі настойлівая работа над сабой можа прывесці да станоўчых вынікаў. Напрыклад, студэнт І. Макаравіч у час вяснянай сесіі атрымаў здавальняючую адзнаку, а зараз экзамены здаў «на выдатна».

У тым, што на факультэце 9 чалавек маюць недавальняючы адзнакі, вінаваты, у першую чаргу, комсамольскае бюро і комсамольскія групы факультэта. Ёсць віна ў гэтым і выкладчыкаў, якія не заўсёды вялі кантроль за прапрацоўкай студэнтамі лекцыйнага матэрыялу, не змагі аказаць адстаючым своечасовую дапамогу. Так, І. Пыж на практычных занятках па неарганічнай хіміі і вышэйшай матэматыцы была вельмі пасіўнай, а адказы яе павярхоўнымі. Комсамольская-ж група і яе сакратар тав. Сінкевіч не ўдзялілі гэтаму належнай увагі, своечасова не дапамаглі таварышу. Комсамолка Пыж і зараз дрэнна адказвае на практычных занятках па вышэйшай матэматыцы. Групе трэба

падзейнічаць на т. Пыж, каб яна змяніла свае адносіны да вучобы, калі трэба, дапамагчы ёй.

Калі запытаеш студэнтаў другога курса, па якой прычыне ў іх чатыры пасярэднія адзнакі, яны адказваюць, што на працягу семестра ім не прыходзілася, як след, працаваць самастойна, бо яны былі перагружаны: займаліся 48 гадзін у тыдзень. Хоць толькі гэтым нельга абгрунтаваць дрэнныя вынікі сесіі ў другакурснікаў, але дэканату патрэбна пачаць аб разгрузцы студэнтаў, бо аналагічнае становішча назіраецца цяпер на IV курсе, дзе студэнты займаюцца 44 гадзіны ў тыдзень, а таксама на I і II курсах.

Паспяховасць у многім залежыць ад зацікаўленасці студэнтаў да сваёй будучай прафесіі. Пагэтаму комсамольскія бюро і кафедры запланавана ў гэтым семестры часцей праводзіць вечары сустрэч з выпускнікамі, з хімікамі, якія працуюць на вытворчасці, праводзіць экскурсіі на прадпрыемствы. Для палепшэння работы ў комсамольскіх групах на курсах намечана правесці нараду па абмену вопытам работы.

Комсамольская арганізацыя хімічнага факультэта ўлічыць неадхопы, якія выявіліся ў час зімовай экзаменацыйнай сесіі і прыкладзе ўсе намаганні, каб не паўтарыць гэтых неадхопаў у летнюю сесію.

**З. ЗЕМЦОВА,**  
адказная за акадэмічны сектар комсамольскага бюро хімічнага факультэта.



НА СТАРТІ! Фотаэцюд І. БОНДАРА.

### Кніга аб моладзі

На дыспут па кнізе Кочэгава «Малодосць з намі», які нядаўна адбыўся ва універсітэце, сабраліся студэнты розных факультэтаў, прыйшлі выкладчыкі і аспіранты. З уступным словам выступіў студэнт філфака І. Пісарэнка. Затым з грунтоўнымі аналізамі кнігі (праўда, без смелых абагульненняў) выступілі студэнт IV курса гістака А. Камароў і студэнтка III курса філфака І. Кісялёва. Яны адзначылі, што пісьменнік у цэнтры ўвагі кнігі паставіў праблему барацьбы новага са старым. Аўтар паказаў, як ідзе ў грамадстве барацьба за кожнага чалавека, за тое, каб зрабіць з яго актыўнага будаўніка камунізма. Пісьменнік гаворыць, што калі мы не ўтаймуем Іртыш, калі не прарыем канал праз Кара-Кумы, то патомства не так строга нас асудзіць. Але яно даруе, калі мы дрэнна выхаваем нашу моладзь. Аўтар гаворыць, што моладзі трэба часцей напамінаць рэвалюцыйныя традыцыі, традыцыі бацькоў. Трэба напамінаць аб тым, якімі ахвярамі заваявана тое шчаслівае жыццё, якое даецца ў спадчыну моладзі.

Былі адзначаны многія дадатныя бакі кнігі. Але сапраўдныя спрэчкі разгарнуліся пасля смелага і прыныповага

выступлення аспіранта М. Палкіна, які сказаў, што раман намерана расцягнуты, што тое-ж можна было сказаць у рамане значна меншага памеру, што аўтар дае надзвычайны псіхалагічны характарысты герояў. Недаравальна тое, што, апавядаючы аб людзях навукі, аўтар не паказаў пафас навуковай працы, пафас людзей, якія прывялілі сваё жыццё навуковай дзейнасці. Не паказаў пісьменнік героіку штодзённай сумленнай працы, ён заводзіць чытача ў героіку мінулага. Мова ў творы не вызначаецца багатствам, няма партрэтаў герояў, якія-б запаміналіся.

Затым выступілі студэнт фізмата А. Ганчарэнка, студэнт V курса філфака Мушыньскі і другія.

Большасць з выступаючых згаджалася з тым, што раман смела ставіць шматлікія праблемы, але да канца і прама не вырашае амаль ніводнай з іх.

З заключнай прамовай выступіла выкладчыца рускай літаратуры, кандыдат філалагічных навук Н. Багалюбава, якая зрабіла глыбокі аналіз рамана, адзначыўшы пры гэтым, што гэты твор значна слабей за папярэдні раман Кочэгава «Журбіны».

**І. ПЯТРОВІЧ.**

### ПІСЬМО ў РЕДАКЦЫЮ

### І НОГІ НАБІЎ, І ВЕДАЎ НЕ НАБЫЎ...

З вялікай ахвотай я запісаўся ў гурток акадэмістаў яшчэ ў пачатку навучальнага года. Я марыў набыць хоць першапачатковыя навыкі ігры на акардэоне. Зайшоў запытацца ў камітэт комсомола. Мяне адаслалі да т. Герасіменкі.

— Скажыце, калі ласка, — пытаюся я, — які лёс гуртка акадэмістаў?

— Вы яго член?

— Як бачыце.

— А іграць можаце?

— Не. Я-ж і запісаўся, каб навучыцца. Праўда, акардэон разы два ў руках трымаў.

— Ну, мілы, нам такія не патрэбны. Мы бярэм толькі навучаных.

— Як-жа быць? — думаў я. — Калі ты чаго-небудзь рабіць не ўмееш, дык і заставайся няўмельным? Уласна кажучы, навошта мне гурток, ці

правільней, секцыя па звычайнай хадзьбе, калі я дасканала перастаўляю ногі і без яе?

Скарыстоўваючы ўмельных гурткоўцаў для розных выступленняў, гурткі павінны навучаць студэнтаў. Аб гэтым пара задумацца універсітэцкім кіраўнікам. Гэтага патрабуюць студэнты.

**І. КУРБЕКА,** студэнт.

### Е. КАРШУКОЎ

### А Б У Д Ж Э Н Н Е

### А П А В Я Д А Н Н Е

Каця прачнулася. Сквозь няшчыльна зачыненыя акаціцы ледзьледзь пранікала святло. Была раніца. Дзяўчына здзіўлена прыўзнялася на лапках, аглядзелася і радасна расмяялася: дома яна, дома! Вунь і знаёмая з дзяцінства карціна — воўк і чырвоная шапачка. У кутку —этажэра з кнігамі... Каця юрнула над коўдру, і даўно забытыя вобразы ўсплылі перад вачыма. Тут, у гэтым пакоі, Каця вучылася хадзіць, потым за вялікім дубовым сталом дзесяць год яна рыхтавала ўрокі, потым пісала заяву ў інстытут... Успаміны! Здаецца, што гэта было зусім, зусім нядаўна. Ды толькі прайшло яно, дзяцінства, і Каця ўжо не маленькая Кацька з касічкамі, а студэнтка першага курса...

Забыццё зноў агарнула дзяўчыну. Сніліся сяброўкі-студэнткі, кіраўнік лыжнай секцыі Ілья Ефімыч, новагодні балі і іншыя прыемныя рэчы. Але ранішні сон недоўгавечны. Скрыпнулі дзверы, загаварылі на кухні. Каця праз дрэму пазнала голас суседкі, Мар'і Пятроўны. Яна штосьці ўпоўняпта расказвала. У прыадкрытых дзверы даносіліся толькі абрыўкі фраз.

— ...Мае хлопцы? Малайцы, ого! Усе экзамены падавалі на добра і

выдатна, — гаварыла Мар'я Пятроўна, — а цяпер і адпачываюць няхай на здароўечка.

Дзяўчына ўсміхнулася. Чамусьці ёй успомнілася, як у дзяцінстве Паўлік і Воўка дражнілі яе, а Мар'я Пятроўна разганяла іх з матузамі ў руках. Каця тады пераможна смяялася, паказвала язык хланчукам, а яны, уцякаючы ад маці, употай гразілі ёй кулакамі... Цяпер іх не пазнаць, сапраўдныя мужчыны! У Паўліка нават вусікі над верхняй губой чарнеюць...

З кухні даносіўся звон пасуды, працяглы ўздых суседкі і роўны грудны голас Агрыпіны Кузьмінічы — кацінай мамы. Аб чым гэта?

— Учора, учора прыехала, — адказвала мабыць на пытанне суседкі Агрыпіна Кузьмінічна. — І гэтак я рада, Мар'ічка, што, ведаеш, нібы памаладзела... Адна-ж яна ў мяне, дачушка!

— Ну, што табе! Адною дапамагаць лягчай. У мяне іх чацвёра: двое ў школе, двое ў інстытуце. Хаця і атрымоўваюць старэйшыя стыпендыю, а ўсёроўна дапамагам з Іва-

нам. Трэба! Няхай вучацца, а вось над старасць нам, старым, кавалак хлеба дадучь...

— Яно так. Толькі, ведаеш, цяжкавата прыходзіцца, — ціха загаварыла Агрыпіна Кузьмінічна. — Каця мая спачатку без стыпендыі наступіла... Прыходзілася мне вечарамі праседжаць, на кравецкай справе падзарабляць. А ўчора — абрадвала мяне дачка: гаворыць, здала ўсе-такі экзамены на «добра», без троек, значыць. Будзе стыпендыя, ды і мне весялей глядзець на яе... Стараецца, вучыцца!

— Відэма, разумее, што табе, Кузьмінічна, нялёгка, вась і стараецца. Мае таксама...

Чуваць было, як Мар'я Пятроўна глыбока ўздыхнула, устала з шумам і ўзялася за клямку дзвярэй.

— Ну, пайду я, а то там у печцы гарыць, ды і хлопцы ўсталі. А... што гэта, за сценкай, Кузьмінічна, плачыць нехта, ці што?

— Ды што ты, Мар'ічка! Гэта табе здалося. Там акрамя Кацішчы нікога няма!

Грукнулі дзверы. Суседка пайшла. Агрыпіна Кузьмінічна бяшумна адчыніла дзверы ў пакой і ціхімі крокамі прайшла да дачкі. Дзяўчына ляжала, уткнуўшыся тварам у падушку і здавалася, што спіць. Агрыпіна Кузьмінічна кляпатліва напярэды спытаўшы на падлогу коўдру, з хвіліну пастаяла над ложкам. Прадаўгаваты, у маршчыністых праменчыках твар яе ў гэтую мінуту выражаў невычарпальную мацярынскую любоў, задаволенасць. Потым асцярожна, нібы на штосьці кволае і пяшчотнае, палажыла на галаву дачкі сваю шурпатаю далонь і ціха-ціха пагладзіла. Каця зварухнулася. Маці спалохана адхапіла руку і, баючыся разбудзіць дачку, хученька выйшла з пакоя.

...Але Каця не спала. Яна чула ўсё, аб чым гаварылася на кухні. Штосьці няцярпае, яшчэ не зусім асэнсаванае, пякучае, як сорам, непрыемнае і горкае, упершыню давіла ёй грудзі, вырвалася вонкі. І

Каця плакала ціха, без усхліпаў. Ёй было шкада маці, хворую, старэнкую, было пакутліва ад думкі, што вась ужо столькі год мама працуе, не шкадуючы здароўя, сіл, і ўсё — дзеля Каці, толькі-б яна вучылася... А Каця? Чым добрым адплаціла яна маці? Сорамна прызнацца: падманула яе... Заваліла экзамен па сучаснай рускай мове, атрымала «тройку» і ўтаіла, не сказала дома. Каця плакала і не навідзела сябе — маладушную «пяшчотніцу», збалаваную і лёгкадушную. А ці яна не магла здаць добра гэты экзамен? За чатыры дні падрыхтоўкі Каця ледзь прагледзела палову матэрыялу. Затое падоўгу пустасловіла на калідоры. Амаль штодзённа прагульвалася ў суседні клуб на танцы. Цяпер гэтыя бяскрыўдныя «дробязі» вылікалі ў Каці яшчэ мацнейшую пагарду да сябе. «Стараецца, вучыцца!» Словы, якія сказала маці, здавалася, віселі ў Каці над галавой, не давалі ёй спакою.

І Каця плакала. Плакала сэрцам, якое не прывыкла плакаць. Гэта былі першыя слёзы па-сапраўднаму ўсвядомленага раскайвання.

**Рэдактар В. Л. ШАЦІЛА.**